REDACȚIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia
Brașov, piața mare nr. 30.
Scrisorĭ nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se retrimit.
INSERATE
se primesc la Administrațiune în Brașov și la următorele
BIROURI de ANUNȚURI:
In Viena: la M. Dukes Nachf., Nux. Augenfeld & Emeric Lesner., Heinrich Schalek, A. Oppelik Nachf., Anton Oppelik. In Budapesta la A. V. Goldberger, Ekstein Bernat, Iuliu Leopold (VII Erzsébet-korut).
PREȚUL INSERȚIUNILOR: o serie garmond pe o colonă 10 banĭ pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială. — RECLAME pe pagina 3-a o seria 20 banĭ

GAZETA TRANSILVANIEI

ANUL LXVII.

„GAZETA“ iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 24 cor., pe șese lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor.
N-rii de Duminecă 4 cor. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 fr. pe an.
Se prenumeră la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la d-nii colectorĭ.
Abonamentul pentru Brasov
Administrațiunea, Piața mare, Târgul Inului Nr. 30. etagiu I.: Pe un an 20 cor., pe șése lunĭ 10 cor., pe trei lunĭ 5 cor. Cu dusul în casă: Pe un an 24 cor., pe șése lunĭ 12 cor., pe trei lunĭ 6 cor. [illegible] plar 10 banĭ. — [illegible] mentele cât și [illegible] sunt a se plăti îr[illegible]

Nr. 241. | Brașov, Duminecă 31 Octomvrie (13 Noemvrie). | 1904.

Partidul și desertorii luĭ.

III.

Vĕḑurăm, că pe cât de mare a fost concepția solidarității nostre naționale, ce s'a întrupat în partidul național român, pe atât de măreț a fost și scopul, ce și l'a ales acest partid, pășind acum două-ḑecĭ și trei de anĭ pe arena luptelor politice. Vĕḑurăm mai departe, cum înalta țintă a revendicărei libertății și a drepturilor naționale, ce fuseseră secuestrate în mĕsură tot mai mare de regimul maghiarismului violent, a unit de fapt pe Românii asuprițĭ dintre Carpațĭ și Tisa, i-a unit mai vĕrtos fiind-că devenise viuă în sînul lor consciința, că, în fața nisuințelor estreme de desnaționalisare, causa română numai printr'o comună și solidară conlucrare se póte apĕra cu succes.

Legătura încheiată la 1881 între fiiĭ neamului, a fost mai mult decât o înțelegere sĕu o alianță între cei ce până atuncĭ mergeau pe cărărĭ diferite, deși cu toții urmăreau aceeașĭ țintă, — a fost o recunóscere pe față a situațiunei schimbate, de tot critice, față cu care nu mai avea nicĭ un înțeles o diferită grupare mai mult orĭ mai puțin moderată. Căcĭ deja de atuncĭ era clar și la înțelesul tuturor, că aflarea unui *modus vivendi* cu adversarii de la putere devenise cu totul ilusorie în fața faptului, că ei îșĭ puseseră în gând nicĭ mai mult nicĭ mai puțin decât desființarea naționalității române.

O ultimă încercare de a ajunge la un *modus vivendi*, fie și în condițiunile cele mai slabe și umilitóre, s'a făcut trei anĭ după înființarea partidului nostru. Scim cu toții ce desastru cumplit a suferit acéstă încercare a grupului așa numit „viitorist“ și cum tótă lumea s'a convins, că a fost orĭ o mare temeritate, orĭ o mare naivitate a încerca așa ceva, când stăteau față 'n față în cea mai mare dușmănie și încordare cei-ce atacau cu cei-ce erau atacațĭ, când solidaritatea națională română riposta deja pe tótă linia la focul înfricoșat deschis de falanga maghiarisatorilor.

Sunt de atuncĭ tocmai două-ḑecĭ de anĭ. Câte nu s'au adaus în acest interval pentru a înrĕutăți situațiunea poporului nostru și a mări încordarea ce esista între el și cei de la putere? De „viitoriștĭ“ nicĭ că s'a mai auḑit. După-ce Tisza cel bĕtrân a declarat scurt și cuprindĕtor, că nicĭ nu póte sta de vorbă cu ei, par-că au întrat în pămĕnt. Cine s'ar fi mai putut gândi la o modalitate de înțelegere și de împăciuire, când rĕsboiul de esterminare declarat pe tótă linia, devenia din an în an mai furios și cerea mai multe victime?

Numai acum după două-ḑecĭ de anĭ s'au aflat, printr'o fatală degenerare în sînul partidului nostru, unele elemente rĕslețe, carĭ au aerul și pornirea de a repeți în altă ediție și sub altă formă jocul „viitoriștilor“ al căror optimism nefundat rĕmâne nemuritor în analele luptelor nóstre.

Aceste elemente sunt desertorii de la stégul partidului nostru național. Ei sunt de mai multe nuanțe. Unii se recrutéza din rĕmășițele „vechiului grup“, carĭ numai sub presiunea cea mare a curentului național au întrat în hora solidarității proclamate la 1881, însĕ numai cu cugetul reservat de a se folosi de tóte apucăturile pentru a îndruma mersul politicei partidului pe cărările, ce conveniau mai bine intereselor lor de clică. Aceștia au subminat de mult, ca nisce adevĕrațĭ sobolĭ, unde numai au putut zidul de întărire al solidarității nostre. Ce am avut sĕ suferim mai ales în cei doispreḑece anĭ trecuțĭ, în urma uneltirilor lor, o scim cu toții.

Alții sunt desertorĭ de dată mai nouă. Ei au făcut șcólă în periodul din urmă, când partidul a trecut prin crisa cea mai grea, fiind nu numai amarnic prigonit de adversarĭ, dér de fapt lipsit de o adevĕrată conducere.

Aceștĭ ómenĭ, carĭ se ḑic ai „curentului nou“, sunt o specie cu totul particulară de pretinșĭ politicianĭ, carĭ voiesc sĕ fie privițĭ ca cei mai radicalĭ Românĭ, dér cer privilegiul de a nu fi judecațĭ după faptele lor, sub cuvênt că tocmai scopurile radicale naționale ce le-ar urmări, îi silesc sĕ se depărteze de șirurile partidului, sĕ renege programul lui și sĕ umble și lucreze pe alte cărărĭ, carĭ n'au fost și nu sunt ale lui.

Vedem, că și unii și alții s'au lăpĕdat de partidul național și de organisația lui. Până în ḑiua de aḑĭ însĕ nu scim ce voesc în adevĕr cu noul lor curent. Numai despre una suntem sigurĭ, adecă despre aspirațiunile celor din cestiune de a ajunge la mandate de deputatĭ.

Ei bine, aceștĭ desertorĭ din partidul nostru nu pot fi asĕmânațĭ, în ce privesce lealitatea procederei și ținta precisă ce ar fi sĕ-o urmărescă, nu pot fi asĕmănațĭ nicĭ măcar cu „viitoriștii“ de odinióră, căcĭ aceștia erau sincerĭ și spuneau pe față ceea-ce voiau și la ceea-ce ținteau. Ei n'au desertat din partidul național fiind-că din capul locului nu s'au înrolat în șirurile lui și când au vĕḑut, că nu pot face nicĭ o trébă, s'au retras cinstit. Desertorii noștri însĕ nu numai că în tóte manifestațiile lor de până acuma în scris și prin graiŭ viu au rĕmas cu mult sub nivelul chiar al postulatelor estrem de moderate „viitoriste“, dér mai umblă și cu șólda, și ceea ce e mai condamnabil, — folosindu-se de situațiunea critică a partidului, lățesc cu intențiune confusiune în popor, încercând a-lĭ face sĕ crédă, că ei numai mântuirea partidului național român o voiesc.

Brașov, 30 Octomvrie v.

Proiectul lui Berzeviczy, anunțat cu atâta gălăgie de pressa șovinistă ca un proiect care va „salva patria“ din tóte miseriile, de carĭ sufere, — se vede că totușĭ nu va ajunge așa curênd în desbaterea camerei deputaților. Diarul „*Az Ujság*“, organul lui Tisza, luând notă în ultimul sĕu numĕr de protestele și *memorandul Sêrbilor*, adauge la sfîrșit următórea observație:

„*De altmintrea desbaterea proiectului referitor la instrucția primară, probabil va fi amânată pentru scurt timp. Se svonesce, că în ședința de mâne a comisiunei pentru instrucția publică se va face propunerea, ca sĕ se amâne discuția meritorică a acestui proiect important, ceea-ce se va și întêmpla*“.

Ér „*Kel. Ert.*“ de erĭ anunță:

„*Desbaterea proiectului instrucțiunei primare în comisiune, a fost amânată. Guvernul are de gând sĕ chibzuiéscă asupra gravaminelor, ce s'au ivit față cu acest proiect și mai ales în paragrafii disciplinarĭ doresce sĕ facă unele modificărĭ.*“

Sêrbiĭ și proiectul Berzeviczy. Din Neoplanta se anunță, că ḑiarul partidului radical sêrbesc „Zastava“ publică un apel al cetățenilor sêrbĭ din Vêrșeț, în care *toțĭ Sêrbiĭ din Ungaria sunt convocațĭ în adunare poporală* pe ḑiua de 15 Nov. la Vêrșeț, pentru ca sĕ ia posiție contra proiectului despre reforma instrucțiunei primare. O adunare poporală sêrbéscă se va convoca și la *Zombor*.

„Pester Lloyd“ de la 10 l. c. scrie, ca *deputații sêrbĭ* aparținĕtorĭ partidului liberal guvernamental s'au presentat la ministrul președinte Tisza și la ministrul de culte și instrucțiune publică Berzeviczy *esprimându-șĭ îngrijirile* față de singuraticele dispozițiunĭ ale proiectului de lege. Ingrijirile acestea și le vor cuprinde într'un *memorand*, pe care îl vor preda ministrului președinte și ministrului de culte.

Ministrul engles Lansdowne asupra incidentului de la Hull. La banchetul lordului maior din 10 l. c. n. ministrul afacerilor strĕine Lansdowne a rostit un discurs, relevând că nu numai pacea Angliei a rĕmas neturburată. dér pe cât póte prevedea nu vede nicĭ un motiv pentru-ce pacea n'ar rĕmâné neturbată. Am avut fericirea, a ḑis ministrul nu numai sĕ evităm un rĕsboiŭ, dér și posibilitatea de a rĕmâné în marginele unei stricte neutralitățĭ, ér prin prudentele aranjamente internaționale ce am încheiat, am reușit sĕ limităm zona rĕsboiului în curs.

Vorbind de incidentul de la Hull, marchisul Lansdowne a spus, că nu este vorba de un act agresiv premeditat; de ar fi fost astfel, atuncĭ nu ne-am mai fi gândit la consecințele ce ar decurge. Incidentul a fost *o nesocotire deplorabilă.* Am primit însĕ asigurărĭ formale că ofițerĭ rușĭ debarcațĭ de pe vasele escadrei din Baltica erau aceia, cărora li-se impută incidentul întêmplat, și décă ar mai resulta din anchetă, că mai sunt și alțĭ ofițerĭ vinovațĭ, *ei vor fi pedepsițĭ pe deplin.* Ca o consecință și ca o sancțiune a atitudinei guvernului engles în acéstă cestiune, marchisul Lansdowne se întrébă: Óre guvernul engles ar fi putut obține mai mult de cât a obținut?

La urmă ministrul afacerilor strĕine a făcut alusiune la convențiunea cu Franța prin care s'a stabilit între cele două state relațiunĭ mai intime, permițênd de a esercita o influență folositóre și pacînică asupra celorlalte puterĭ.

Germanii și Italienii în Austria.

Iritațiunea spiritelor la Germanii și Italienii din Tirol și din întreg imperiul e încă fórte mare. Nicĭ nu va înceta așa curênd.

S'a ḑis, că este fórte regretabil, când două națiunĭ culte ca acestea, carĭ ar puté trăi fórte liniștit una lângă alta, îșĭ stau față în față cu atâta dușmănie.

Au dreptate, cei-ce constată acésta, dér mai multă dreptate au încă aceia carĭ ḑic, că tocmai cultura înaintată a Germanilor și a Italienilor îi face sĕ fie așa de energicĭ și neînduplecațĭ, când e vorba ca fie-care din aceste popóre sĕ-șĭ păstreze neatinsă comóra propriei culturĭ. Germanii tirolezĭ și cei din capitala Innsbruck vor sĕ-șĭ feréscă teritoriul lor de contagiul culturei strĕine italiane; ér Italienii trientinĭ și triestinĭ se simt destul de înaintațĭ și tarĭ în consciința lor națională, ca sĕ pretindă a avé și ei centrul lor de cultură, universitatea lor.

Stăpânirea austriacă, firesce, le-ar da ceva, ca sĕ le astupe gura, dér mai bucuros le-ar da cât de puțin, temêndu-se ca nu cum-va cu timpul întărirea naționalismului italian sĕ producă fructe mai mult în folosul iridentismului.

Mare eróre și slăbiciune din partea guvernului austriac, că se lasă înfluințat de ast-fel de bănuelĭ, pe când, cum ḑicea profesorul Villari, acest guvern șĭ-ar crea o posițiune cu mult mai tare la Italienii din sudul imperiului, décă fără șovăire în mod franc și leal ar îmbrățișa causa culturii lor.

De altă parte același guvern austriac urméză vechia tactică de a băga într'o căldare în privința administrativă nisuințe opuse culturale, cum sunt ale Nemților și ale Italienilor. Ar fi voit sĕ scape de-ocamdată cu o cârpăcélă prin separarea facultății juridice italiene de la universitatea germană din Innsbruck, fără însĕ ca s'o depărteze din acel oraș. Am vĕḑut resultatul.

Germanismul din Austria se folosesce de cele petrecute la Innsbruck spre a lua o posițiune energică față de guvernul Koerber, care în timpul din urmă s'a întărit prea mult și acum în urmă a început érășĭ sĕ pacteze cu Cehii. In adevĕr manifestațiile germane din incidentul de la Innsbruck sunt generale și impunĕtóre.

Nu mai puțin energice sunt demonstrațiunile Italienilor din Austria, mai ales în Triest aceste demonstrațiunĭ au luat dimensiunĭ marĭ. Acum se pregătesce o mare acțiune a tuturor comunelor italiene din Austria la congresul primarilor italienĭ ce s'a convocat de către consiliul comunal din Triest. E vorba ca la acest congres, sĕ se decidă ca comunele italiene sĕ denege încasarea dărilor și sĕ protesteze ast-fel contra atitudinei guvernului.

Sĕrman guvern, a ajuns între două focurĭ, căcĭ protestéză contra lui Germanii nu mai puțin Italienii. Cum va sci împăca el și pe unii și pe alții?

Reforma electorală și naționalitățile.

— Din discursul contelui Tisza. —

Dăm adî verbal acea parte din discursul ministrului-președinte *Tisza*, în care a vorbit despre *reforma electorală*, pe care contele Apponyi a lansat'o din nou în ședința de Miercurî a dietei. Étă ce a dis contele Tisza:

...„In tótă procederea, politica și purtarea nóstră socială, trebue sĕ nisuim a învesti păturî cât mai largî ale democrației naționale cu acele atribute ale independenței materiale și cu acea cultură spirituală, încât sĕ aibă sentimentul patriotic, ce formézá condiția neapĕrată de a usa de dreptul electoral spre binele patriei.

„Politica mea se identifică cu acel adevĕr cardinal, că între *naționalitățile* ce locuesc în țéră și între interesele națiunei maghiare și ale *statului național maghiar*, sĕ esiste *armonie și unitate internă.* Și eu cred, că va urma timpul, când acest adevĕr va străbate sufletele și dispozițiunile și va crea acea *armonie într'adevĕr frățéscă* (!) între cetățenii de diferite limbî ale patriei, de care toțî și mai ales ele (naționalitățile) au necesitate.

„Adî însĕ nu ne închidem ochii în fața adevĕrurilor neplăcute. *Până când nu va fi urmat în sentimentul cetățenilor de limbă streină ai țerii acea întorsătură salutară, de care e necesitate; până când conducĕtorii firescî ai cetățenilor de limbă streină și toți factorii culți, carì au influență, nu vor sta cu vizirul deschis în urmarea unei politice naționale patriotice,* — până atuncî, dic, *aplicarea legei naționalităților va avé la noi ast-fel de zăgazurî speciale, carî pretind o îndoită precauțiune pentru a fi încunjurate.*

„Pretutindenî în lume liberalismul se nisuesce de a spori elementele luminate, inteligente și independente ale societății naționale, pentru-ca apoi sĕ fie și ele înzestrate cu dreptul electoral. Procederea însĕ, care d'avalma dă drepturî electorale *elementelor, carî n'au calificație pentru acésta*, nu servesce decât demagogiei și reacțiunei.

„Dreptul electoral, da, trebue lărgit, censul trebue icî colo redus. însĕ *numai până la mĕsura unde e sigur, că factorii înzestrațî cu acest drept lucrézá pentru binele patriei.* Adevĕrul cardinal al politicei mele este, ca în viéța publică națională sĕ fie armonie internă. Nu e permis însĕ sĕ închidem ochii *în fața nisuințelor disonante și ar fi o ușurință* (könyelmüség), *décă n'am ține sémă de nisuințele cetățenilor de limbă streină, carî în politica națională nu simt una cu noi.* Nu este apoi permis *a primejdui caracterul național* al parlamentului“...

Planurile contelui Tisza.

„Budapesti Hirlap“ asigură, că în decursul sĕptĕmânei viitóre contele Tisza va garanta succesul acțiunei sale de revisuire a regulamentului și va înfrânge resistența oposiției. Inainte însĕ de a face acésta, doresce sĕ se asigure de sprijinul unitar și devotat al partidului majorității.

Spre scopul acesta va convoca într'una din dilele sĕptĕmânei viitóre o mare conferință a partidului liberal, în care își va espune fără încunjur planul sĕu și va cere aderarea partidului. Tot-odată va pune în forma cea mai hotărîtă *cestiunea de partid*, provocând astfel o hotărîre prin care va sili sĕ iese din partid acei membrii, carî ar voi sĕ ia posiție contra planurilor sale.

Se afirmă, că planul contelui Tisza constă din două' părțî: o *moțiune de revisuire a regulamentului provisoric*, care sĕ lege de un anumit termin de timp desbaterea unor proiecte de lege, apoi împiedecarea și anihilarea obstrucțiunei technice, a discusiunilor asupra regulamentului și împiedecarea ședințelor secrete, precum și lărgirea în mare mĕsură a drepturilor presidentului camerei și a sferei de influență a comisiunei de imunitate.

Moțiunea acésta ar consta numai dintr'un paragraf, votarea căruia ar forța-o într'o singură ședință, care ar dura o di și o nópte, eventual mai multe dile și nopțî. Ținerea *ședinței permanente* o va decide camera in formă de moțiune la ordinea dilei, la care nu vor puté sĕ ia cuvêntul mai mult de patru oratorî.

Tisza *nu va disolva camera* până când revisuirea regulamentului camerei nu se va fi făcut definitiv. Disolvarea va urma numai în casul când oposiția ar încerca cu orî-ce preț sĕ-i zădărnicéscă acțiunea de revisuire.

Inchiderea sesiunei dietei bucovinene.

După o lună de activitate febrilă și aprópe nervósă, s'a încheiat Lunî sesiunea dietei bucovinene, în *„semnul păcii“*,—cel puțin impresia acésta îțî rĕmâne din discursurile de încheiere, pe carî le-au rostit representanții majorității și minorității dietale în ședinta de Lunî. Proiectele însemnate de legî, carî au fost în ultimele ședințe la ordinea dilei, precum: reforma electorală, schimbarea legei comunale etc., s'au votat cu graba obicînuită și aprópe fără nicî o discuțiune mai largă și meritorică.

De relevat este vecînicul atac al deputatului rutean-tînĕr Pihuleak contra Mitropolitului și Consistoriului din Cernăuți, pe care l'a reînoit și în sesiunea actuală, din causa atitudinei cercurilor înalte bisericescî la alegerile recente dietale. Afirmațiunile aceste au fost combătute cu mult succes de deputații: consilierul consistorial Bejan și archimandritul Calinescu. De remarcat mai sunt unele espectorațiunî și afirmațiunî ale deputatului rutean Nikolaj de Wassilko, care în discursul sĕu de încheare în care a preamărit revenirea păcii în dieta Bucovinei, a dis între altele, că „Românii au fost *de secole democrați (!)*, de asemenea și celalte popóre ale Bucovinei: Rutenii, Evreii, Germanii“ etc. Decî alianța majorității e firéscă (?); avem un president al țĕrii cum ne trebue — dice oratorul — avem un mareșal al țĕrii, cum ne trebue, încă numai Metropolitul și Consistorul se opune (?) păcii din țéră, dér și aceștia vor trebui sĕ se plece sub puterea dorinței popórelor (dep. Dr. Onciul: décă nu, la mănăstire!) *Rutenii sunt prevenitorî în tóte privințele.* Décă conservatorii românî vréu *congresul bisericesc*, lucrul ***se póte*** (!?) face. Două părțî sĕ fie mirenî și numai a treia parte sĕ fie clericî ca membrii, și *congresul bisericesc este fapt împlinit.*“

Pasagele aceste din discursul deputatului rutean-tînĕr caracterisézá nu se póte mai bine situația în care a ajuns poporul român din Bucovina în urma alianței nefirescî încheiate cu Rutenii. Au ajuns Românii sĕ jóce rolul „cenușotcei“ din poveste. Țéra cu trecut istoric românesc, biserica cu caracter istoric românesc depinde astădî de la bunăvoința și „prevenirea“ Rutenilor. *Décă Rutenii vréu*, atuncî se pot împlini postulatele vechî românescî, décă însĕ nu, atuncî degeaba orî-ce trudă séu cum a dis deputatul „democrat“ Onciul: „La mănăstire“.

Frumóse „semne de pace!“

Rĕsboiul ruso-japones.

Din mai multe părțî și în variațiunî carî de carî mai sensaționale se vestesce, că drama de la *Port-Arthur* e în ajun a se încheia. Ba în Londra s'a rĕspândit, — ca de atâtea-orî — svonul, că Port-Arthurul ar fi *capitulat.* Scirile cele mai multe vin prin Londra din *Tokio*, au însĕ cusurul că nu derivă din isvor oficial.

Étă ce se anunță:

După o depeșă din *Tokio*, generalul *Stössel* ar fi cerut de la generalul *Nogi* un armistițiu de mai multe dile. Se dice, că Nogi ar fi refusat cererea, telegrama însĕ nu spune că din ce causă.

O altă depeșă din *Tokio* spune, că acolo se speră, că Stössel *va capitula* înainte de ce Japonesii ar fi luat cetatea și orașul intern. Față cu scirea acésta cercurile bine informate din Tokio cred, că Rușii vor desfășura resistență până la fine și că Stössel nicî că vré sĕ audă despre încetarea ostilităților.

O scire telegrafică sosită la Paris din Tokio spune, că guvernul japones a autorisat pe generalul Nogi, *sĕ negocieze cu Stössel și sĕ caute a se înțelege cu el în tóte direcțiunile asupra capitulării.*

Ce póte fi adevĕrat în aceste scirî de sensație, nu se scie, precum nu se scie cu positivitate nicî ceea-ce s'a petrecut până acum. De la împresurarea cetății și până în diua de adî, adecă de aprópe 8 lunî, pressa europénă n'a putut primi nicî o scire positivă despre starea în care se află asediații și asediatorii. Tot ce s'a publicat, au fost și sunt poveștî și legende despre grozavele jertfe în ómenî, despre forturî cucerite și érășî recucerite, despre esplosii de mine suterane, sfredelirea de tunele, lupte sângeróse nocturne și câte și mai câte minunății ale technicei armelor moderne. De la beligeranțî înșișî nu s'a comunicat nimic positiv și autentic asupra faselor asediului, guvernele din Tokio și Petersburg dór au sciut și sciu ce s'a petrecut și ce se petrece. Ele însĕ tac, căcî le mai convine sĕ tacă. Ca fapte positive s'a sciut și se scie numai atât, că *Nogi* a împresurat cetatea, a provocat într'un rênd pe Stössel sĕ capituleze, dér acesta a respins cu indignațiune propunerea de capitulare. Se mai scie apoi despre cele ce s'au întêmplat pe mare în fața Port-Arthurului.

Se pare însĕ totușî, că după o resistență atât de îndelungată și eroică, garnisóna ruséscă, slăbită și obosită la estrem, nu va mai puté sĕ se opună mult timp atacurilor tot atât de eroice ale adversarului. Va capitula Stössel, orî nu? — este o întrebare reservată încă viitorului mai apropiat séu mai îndepărtat.

Pe câmpul de rĕsboiŭ din *Manciuria* domnesce încă liniștea relativă de mai înainte. Fapt mai remarcabil este acela pe care-l comunică agenția telegrafică din Petersburg spunênd, că Japonesii au început atacul pe malul stâng al fluviului Hun, cucerind trei sate. Rușii însĕ i-au scos din posițiunile ocupate, restabilind din nou vechia linie de apĕrare.

Atâta tot.

SCIRILE DILEI.

— 30 Octomvrie v.

Séra de cunoscințe a „României June“. Marți în 1 Noemvrie n. s'a ținut în restaurantul din Viena „Zum Senator“ séra de cunoscință a societății academice „România Jună“. Afară de tinerimea universitară au mai luat parte și numĕroșî óspețî, intre carî d-l colonel Lupu, d-l Dr. Ciurcu cu familia, d-l Poliția cu d-șóra, d-na Vasilescu cu d-șóra A. Nastasi, d-l Vitencu cu d-na, Dr. S. Pușcariu, Dr. L. Popoviciŭ, inginer C. Popovicî, Dr. N. Popovicî, locotenenții Iancu, Popoviciŭ și Puiu, locot. auditor Pop. oficial Ilieș, Dr. Antonovicî, Dr. Slușanschi cu d-na, etc. Partea oficiósă a fost deschisă de d-l Mihai *Popovicî*, care a espus însemnătatea societății academice „România Jună“, invitând tinerimea românéscă, sĕ sprijinéscă cu tótă căldură scopul frumos urmărit de societatea „România Jună“. In numele membrilor noi înscrișî rĕspunde d-l I. Isopescu. D-l Ciupercovicî salută pe membri

---

FOIELTONUL „GAZ. TRANS.“

Iubirea de tată.

Povestire din țĕrile Islamului, de **Iosif Aubinger.**

Intr'un tîrgușor din Mesopotamia, nu departe de ruinele Babylonului, trăia un biet croitor sĕrac, dér cinstit, până-ce ângerului morții i-a plăcut sĕ-șî întindă mâna după dênsul. Taihbin, așa se numia croitorașul, era ascultător, se întinse jos și muri. El zăcea liniștit cu mânile pe pept în mormêntul sĕu, privind necontenit în întunerecul fără sfîrșit și așteptând diua în care sunetul de trîmbițe va deschide mormintele.

Intr'o nópte un duh pribeag se aședă pe mormîntul lui Taihbin și dise:

„Salem aaleikum!“ Pace ție! Erî am trecut pe dinaintea casei tale. Firma ta este dată jos și Mersina ta s'a măritat cu casapul cel gras“.

Taihbin nu se emoționă și dise: „Și micul meu băiat?“

Croitorul își adora copilul pe vremea când umbla încă la lumina sórelui. In fiecare séră în lua călare pe genunchii uscățivî și îi doinea cu glasul sĕu pițigăiat. Cum era atuncî — Allah scie de ce — totdéuna îi curgeau dece rîndurî de lacrime.

— Copilul tĕu călăria pe genunchii casapului, care îi mângăia obrazii, ér copilul îi dicea „tată“.

Taihbin simția, par' că i-au vîrît un hangiar prin inimă. De Mersina nu se sinchisia el atâta, căcî i-a amărît destul dilele vieții. Era o femeie, care n'avea altă grije, decât sĕ se împopoțoneze și dichiséscă, dér băiatul, n'ar fi credut sĕ-l uite așa curênd. Cât de mult l'a desmierdat! Era odată vreme de plóie și el a alergat desculț în tîrg după Hekim (doctor), fiind-că copilul tușia. Șése sĕptĕmânî l'au scuturat după aceea frigurile. Tóte paralele prisositóre le-a pus la o parte, și i-a cumpĕrat mititelului un căftănaș, nisce pantofașî și dulcețurî. Și acum sĕ-l uite așa curênd!

„Asta nu-i frumos din partea băiatului“, dise el și ofta de tremura cămașa mortuară pe dênsul. „Sĕ nu fie fericit în tótă viéța lui!“

Duhul pribeag dise:

„De ce-l lașî între ómenî? Sĕ fiu în locul tĕu, de mult l'aș fi luat cu mine“.

„Adevĕrat, ómenii sunt nerecunoscĕtorî“, rĕspunse croitorul, „ce n'am făcut eu pentru acest copil!“

Fața lui lividă se umplu de mânie și de odată se hotărî sĕ iasă din mormînt și sĕ-șî aducă băiatul, pentru ca sĕ nu mai pótă dice către casap „tată“ și sĕ nu mai călĕréscă pe genunchii aceluia.

„Sĕ bagî numai bine de sémă la cântatul cocoșilor“, îl povățui duhul pribeag. „Cine se întórce după ce au cântat cocoșii, duhul aceluia nu mai află repaus în pămînt“.

Taihbin porni. Un câne, care hămăia lângă casa șeichului el Beled, primarul tîrgușorului, începù sĕ urle gróznic și se repedi la pulpa croitorului. Se scie anume, că dobitócele au darul de a vedé stafiile. Lângă Taihbin locuia vechiul sĕu dușman, dulgherul, care de câte orî se întîlnia cu croitorul se hârjonea cu el strigându-i: „Mek! Mek!“ Croitorul se opri o clipă la casa lui. Dobitócele începură în grajd sĕ răgéscă duios și găinile sburătăciau speriόse.

„Allahy feversin!“ Pentru Dumnedeu, ce este asta?“ gemea dulgherul și fața i-se strîmbà. Simția că în bătătură se petrece ceva neobicînuit.

Croitorul se duse mai departe și sosi la casa sa. Se cunoscea că e proprietatea unui om cu stare. Când Taihbin a deschis portița, în găinărie se produse mare învălmășală, ér bĕtrânul câne se aruncà la fantomă.

„Și acesta m'a dat uitării“, își gândia Taihbin și îi dĕdù o lovitură. In acea clipă cânele se întinse mort la pămênt. O găină sburătăci pe dinaintea croitorului, atingênd cu o aripă mâna duhului, și la moment cădù fără suflare.

Taihbin se furișà în camera, unde sciea că dórme fiul sĕu. Luna lumina ca diua și putù sĕ-l vadă, cum durmia cu surîsul pe buze. Croitorului i-se opri rĕsuflarea. Ce copil frumos! Cu fața ca laptele și cu buclele negre!

Décă îl atinge, s'a sfîrșit! Se cutremura la acest gând și nu sciea ce sĕ facă.

Afară se stîrniră vîntósele și era rĕcóre. Oghialul alunecă de pe băiat și piciorul gol al lui atîrna afară din crivat. Taihbin acoperi copilașul ferindu-se sĕ nu atingă cu mâna lui rece corpul drăgălaș

emerităţii şi onorarii ai societăţii. In numele acestora mulţumesce d-l Dr. Sterie Ciurcu. D-l R. Pop închină pentru colonia română în frunte cu mult meritatul colonel Lupu. Au mai vorbit d-l colonel Lupu, d-l M. Popovici pentru „Clubul român“, d-l Vitencu pentru „România Jună“, d-l Reus pentru studenţii sêrbi, accentuând interesele comune ale Românilor şi Sêrbilor din Ungaria, d-l Caricevic (sêrb) învitând pe Români, naţiunea cea mai numerósă din Ungaria, ca sĕ conlucre împreună cu celelalte naţionalităţi pentru obţinerea drepturilor lor garantate prin lege etc. A urmat apoi partea neoficiósă, care a durat până târdiu după miedul nopţii. — Intre studenţii veniţi în anul acesta la Viena se află şi tînĕrul *Belulovici*, primul român istrian, care urmézĕ la Viena studiile academice, care spre marea bucurie a celor întruniţi a descris în dialectul sĕu situaţiunea Românilor din Istria.

Un mare concurs de danţuri naţionale. Duminecă va fi la exposiţia agrară un mare concurs de danţuri naţionale, la care vor lua parte mai multe echipe sub conducerea d-lui prof. Moceanu. Un frumos premiu consistând dintr'un obiect de bronz se va acorda celui ce se va distinge Tot în aceeaşi ḑi se vor organisa la esposiţie şi alte distracţii şi concursuri cu premii.

Sfinţire de biserică. In frumósa comună de pe valea Crişului repede Borod-dul-mare, a avut loc în ḑiua de sf. Dumitru o serbare din cele mai edificătóre. In acea ḑi adecă P. S. Sa Dr. Demetriu *Radu* episcopul Orăḑii mari, însoţit de o suită numĕrósă din cler în frunte cu prelatul Dr. Augustin *Lauran*, a sfinţit noua biserică gr. cat. ziditâ cu ajutorul fondului religionar ca patron. In comunele prin cari a trecut P. S. Sa de la gara Vadului şi până în Borod — după cum scrie „Familia“ — a fost primit cu arcuri triumfale. La liturghia solemnă, pontificată de P. S. Sa asistat de 14 preoţi, episcopul cu cunoscuta sa oratorie a rostit o predică din cele mai frumóse. Fiind tot-odată şi ḑiua onomastică a episcopului, clerul şi mirenii i-au esprimat felicitările respectuóse. După liturghie P. S. Sa a primit o deputaţiune a clerului bisericei surori gr. or. — Din acest incident la parochul local E. Perenyi s'a dat un prând festiv, la care au luat parte 40 de învitaţi. După prând episcopul a plecat la Vad, de unde s'a întors la reşedinţa sa cu trenul de 9½ óre séra.

Românii din Bosnia şi Herţegovina. D-l Isidor *Ieşan* român, bucovinean domiciliat în Seraievo. cunoscut şi Românilor braşoveni, va ţine astăḑi în Cernăuţi o conferenţă despre „Românii din Bosnia şi Herţegovina în trecut şi present“.

O interpelare în afacerea şcólelor catolice din România. D-l senator P. *Grădişteanu* a adresat presidentului senatului român d-lui P. S. Aurelianu o scrisóre în care îi comunică, că după deschiderea sesiunei parlamentare doresce să adreseze ministrului de culte şi instrucţiune o interpelare în afacerea şcólelor catolice „Notre Dame de Sion“ şi cere, ca actele referitóre la acéstă afacere sĕ i-se pună la disposiţie.

Sciri mĕrunte. Pe insula Formosa a avut loc dilele aceste un teribil cutremur de pământ. Sunt 112 morţi şi 45 de răniţi; 171 de case au fost dĕrîmate.

— Din causa unei violente furtuni trenul de marfă care venea de la Eger spre Viena, a deraiat. Printr'o întêmplare fericită, nimeni n'a fost rănit.

— In întréga Bosnie a căḑut de trei ḑile o mare zăpadă, înaltă de 3 metri. Circulaţia e întreruptă.

Gâscele jidovilor din Pojun. Comunitatea israelită din Pojun, în fie-care an la 14 Noemvrie (S. Mărtin) ofere Majestăţii Sale la Viena nisce gâsce grase. Anul acesta doi delegaţi ai acestei comunităţi s'au presentat ḑilele trecute la Burg şi au lăsat acolo 4 gâsce împodobite cu panglici tricolore maghiare şi cu flori. Alte 2 gâsce le-au predat archiducelui Francisc Ferdinand. Cei doi delegaţi s'au dus apoi la Budapesta, unde se vor presenta în audienţă la M. Sa, şi îi vor raporta, că i-au dus gâscele tradiţionale la Viena.

„E—s“ luând notă despre acésta, îi înfruntă aspru pe jidovi, că de vreme ce Monarchul actualmente petrece la Budapesta, de ce n'au adus gâşcele la Budapesta?

Lăutarii din Bucuresci sunt de câteva vreme în mare agitaţie. Numai de curênd prefectura poliţiei le-a interḑis lăutarilor de a mai cânta în stabilimentele publice după miedul nopţii. Prin-tr'asta li-s'a dat o mare lovitură, căci în casurile cele mai multe ei tocmai după miedul nopţii aveau câştigul cel mai bun. Lăutarii au trimis la prefectul Saita o delegaţie, se cêră revocarea ordinului însĕ nu li-s'a făcut nici o promisiune. In urma acésta s'au adresat la primul ministru şi în casul estrem décă nici aici nu vor puté reuşi, se gândesc a face grevă.

Prima serată musicală de noutăţi a musei orăşenesci are loc mâne, Duminecă în 13 l. c. n. în sala otelului Europa sub conducerea d-lui dirigent M. Krause cu următorul program: 1) Marşul lui Iupiter din opereta "Der Göttergatte" de Lehar; 2) ouvertura din „Millionenbraut“ de Berte; 3) vals din opereta "Das Veilchenmädel“ de Helmesberger; 4) „Az éj“ de Petőfi, Abrányi (orchestrată de M Kraus) 5) fantasie din opera "La Vivandiere" de Godard; 6) overtura din opera „*Fata Răzeşului*“ de *Caudella*; 7) „Töff, töff“ potpuri de Morena; 8) vals din opereta „Frühlingsluft“; 9) "Tartaren Reveille" de Machts; 10) "The Tunderer", marş de Sousa. Inceputul la órele 8 séra. Intrarea 60 bani.

Sciri mĕrunte din România. O comandă de *25.000 pusci Mannlicher*, făcută de ministeriul de rĕsboiu fabricei Steyer din Austria este efectuată şi comisiunea de ofiţeri români, delegată de minister sĕ supravegheze fabricarea acestor arme, procedéză acum la primirea lor.

— O mare pădure din apropierea oraşului Ploesci, proprietatea d-lui Cireşanu *stă în flacări*. Focul încă n'a putut fi stins.

— In vederea situaţiunii mulţumitóre *a recoltelor* din unele districte, consiliul administrativ al cassei centrale a băncilor populare a dispus încetarea împărţirii de porumb ţĕranilor din aceste districte.

Concert militar. Duminecă séra, cum am amintit deja, musica militară a reg. 50 va da un concert sub conducerea noului sĕu capelmaistru la „Gewerbeverein“. Amintim cu acéstă ocasiune, că d. *Schmidt* s'a aprovisionat cu beuturi escelente, între cari vin pentru apă numit „Zendrischer Wein“, care se bucură de mare trecere. La sfîrşitul concertului va cânta taraful lui Costi *Galuşcă*.

„Punctul cardinal al politicei de naţionalitate română“.

Intr'uuul din numerele trecute am adus scirea, că la „*Orszagos Magyar Szövetség*“ din Budapesta s'a deschis o serie de conferenţe asupra *politicei de naţionalitate română*. Prima conferenţă a ţinut'o alaltăeri Edmund *Sebestyén*, vorbind despre „punctul cardinal al politicei de naţionalitate română“.

Conferenţiarul a început prin a arăta causele principale ale mişcării naţionaliste române, găsindu-le în raporturile de viéţă, în isolarea societăţii maghiare faţă cu Românii şi în administraţia rea. In urma raporturilor grele ale vieţii şi a isolării societăţii maghiare, inteligenţa română e silită a emigra, mai ales aceia, cari s'au pregătit pentru cariera de stat.

Din anuarul gimnasiului român din Braşov pe 1891 reiese — ḑice conferenţiarul — că dintre tinerii, cari au trecut bacalaureatul de la 1866 incóce, 95 au emigrat în România şi 50 dintre ei au fost aplicaţi acolo în funcţiuni de stat; acasă au rĕmas 83 dintre cari numai 13 au putut întra în funcţiuni de stat.

Ţinta nisuinţelor naţionaliste române o găsesce conferenţiarul în transformarea Ungariei într'un stat federativ adecă în nimicirea mugurului din care în viitor s'ar putea desvolta statul naţional maghiar. Infiinţarea unui astfel de stat este singura garanţie a esistenţei Maghiarilor. Décă Maghiarii şi-ar pierde suprematia, care de altfel şi aḑi stă pe base şubrede, atunci ei şi-ar pierde şi ambiţiunea şi plăcerea de viéţă şi ar urma „destrămarea imperiului maghiar şi a Austriei“.

Punctele cardinale de care trebue să se ţină sémă în judecarea nisuinţelor publice române sunt după părerea conferenţiarului, următórele: politica Românilor faţă cu Maghiarii şi Viena, relaţiile lor cu România şi nisuinţele comune naţionale cu Românii din alte ţĕri. De un secol şi jumĕtate ochii Românilor sunt îndreptaţi spre Viena şi conducĕtorii lor în cea mai mare parte fac ochi dulci Vienei, deşi fără resultat, ér faţă de Maghiari sunt plini de ură şi îi calomniéză în strĕinătate, deşi li-s'a dat tot ce li-s'a putut da.

Spune apoi, că Românii n'au sentiment faţă de drepturile cetăţenesci şi constituţionalismul unguresc, se îngrozesc de civilisare, ér religia lor e mai mult o superstiţiune.

E cunoscută apoi — continuă conferenţiarul — atracţiunea ce o au Românii din Ungaria faţă de România. Nisuinţa comună a tuturor Românilor este, că după contopirea Ardealului toţi sĕ se alăture la ţéra mamă. De la Nistru până la Tisa şi de la Carpaţi până la Pind: étă planul de bătaie al Românilor.

Ca corolar spune: cestiunea naţionalităţilor nu póte fi resolvită în mod isolat de alte cestiuni, cari stau în legătură cu ea. Suprematia de rassă, în jurul căreia se învîrte întréga cestiune, nu se face prin proclamare, ci prin faptă. De géba spunem noi naţionalităţilor şi lumei, că în Ungaria Maghiarul e domn şi stăpânitor, căci nu ne cred, find-că nu vĕd acésta“...

Conferenţiarul departe de a lumina pe ai sĕi, îi-a încurcat şi mai rĕu minţile prin o espunere absolut falsă şi cu tendinţă unilaterală şovinistă, prin intoleranţa de rassă cu care a vorbit şi prin isbirea în faţă a adevĕrului. Credem deci că nu e nevoe, sĕ comentăm aserţiunile lui despre Români, căci cetitorul cu minte sănĕtósă va sci sĕ-şi facă singur comentarele la acéstă isbucnire pătimaşă a şovinismului agresiv.

Literatură.

Analele Reuniunei învĕţătorilor români gr. or. de la şcólele confesionale din diecesa Caransebeşului. Anul şcolar 1904—1905. Numĕrul 1 (Iulie — Septemvrie). Conţine procesele verbale ale adunării generale a reuniunei ţinută la Biserica-Albă la 29 şi 30 August.

— **„Legendar“** sĕu carte de cetire pentru şcólele poporale, de Vasile *Petri*. Partea I pentru al 3-lea şi al 4-lea an de şcólă. Ediţiunea XIII revĕdută, emendată şi aprobată de ministru. Sibiu. Editura autorului. Tipografia Drotleff.

ULTIME SCIRI.

Petersburg, 12 Noemvrie. Aici nu se scie nimic despre aceea, că Stössel ar fi cerut armistiţiu şi că ar vré sĕ capituleze.

Londra, 12 Noemvrie. Nu se confirmă scirea, că generalul Stössel ar fi cerut armistiţiu. Ruşii dispun încă de numĕróse linii de apĕrare, de cari Japonesii nici nu s'au putut apropia măcar din causa marilor greutăţi.

Diverse.

O lege originală. In Canada a fost repusă în vigoare o veche lege care prevede o pedépsă din cele mai curióse pentru femeile cari vor fi dovedite că sunt rele de gură.

Iată disposiţiunile acestei legi:

„Va fi cufundată în faţa publicului în apă femeia care se va dovedi că vîră zizanii şi discordie între vecinii de trébă şi liniştiţi, că provócă prin comentarii reutăcióse, certuri şi bătăi, sau caută sĕ aţîţe spiritele interpretând în sens greşit acţiunile şi cuvintele unei persoane, corporaţii sĕu societăţi“.

Nu degeaba America e recunoscută ca ţara tuturor excentricităţilor! E posibil totuşi că acest sistem original de hidroterapie sĕ dea bune resultate.

Dispar sgrăbunţele, parasiţii, pistrui, pete de ficat şi orî-ce necurăţenii din obraz, întrebuinţând renumitul lapte de castraveţi veritabil englezesc şi nevătĕmător al lui C. Balassa, care împrumută feţei un teint alb, tineresc. Efectul sigur după 2—3 întrebuinţări. Sĕ se observe, ca pe fie-care sticlă sĕ fie pus numele Balassa. O sticlă 2 cor. Săpun de castraveţi 1 cor. Pudra 1 cor. 20 bani. Se capĕtă la farmacii. Trimeteri cu posta face farmacistuţ C. Balassa, Budapest Erzsébetfalva. A se ferii de imitaţii.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureşianu.**

Redactor responsabil **Traian H. Pop**

Mititelul dormia liniştit. După-ce potrivi oghialul, privirea îi căḑu pe scaunul de alăturea. Pe scaun se afla caftanul pe care el îl cususe. El zări numai decât o sfâşietură pe caftan. Uite, mă-sa nu-şi îngrijesce copilul! Fără sĕ stea mult pe gânduri, îşi căută acul şi degetarul şi se puse pe lucru. Voia sĕ facă un lucru bun. Intórse caftanul, îl netedi şi curăţi şi îl cârpi în sfîrşit cu nisce împunsături abia visibile. In dulap găsi o ţintişóră de aramă strălucitóre în formă de semilună, pe care i-o cusu la guleraş. Cum se va bucura mititelul diminéţă!

Când Taihbin se uită la geam, vĕḑu cu spaimă, că se revarsă zorile. N'o sĕ trécă mult şi se va auḑi cântatul cocoşilor. Mai aruncă o privire la băieţel şi lacrimile îi curgeau şiróie. Este fiul sĕu, care îi pórtă numele. Póte va ajunge odată om vestit şi atunci tótă lumea va pomeni pe bĕtrânul croitor, care i-a fost tată. Se intórse şi eşi repede pe ferĕstră.

Se va fi produs un zăngănit, căci copilul se trezi şi începù sĕ plângă speriat. Taihbin se opri în curte şi se uită înapoi pe feréstră. Copilul plângea cu sughiţ, se ridică în pat şi îşi acoperi faţa cu mânuţele. — „A simţit duhul“, gândia croitorul şi îl copleşi o durere înţĕpătóre în inimă. „Sĕrmanul şi frumuşelul meu băiat! Cum te-am speriat!“

Când Taihbin se apropia de cimiter, începură cocoşii sĕ cânte. Croitorul fugea, cât îl ţineau picióarele. In zadar! La pórtă stetea un bărbat voinic cu barba până în pĕmĕnt. Era bĕtrânul păzitor al sufletelor. Se uită încruntat la Taihbin şi ḑise cu voce pĕtrundĕtóre:

„Sufletul tĕu rĕmâne afară şi va pribegi în pustiu“.

Croitorul îşi plecă capul; scia ca sentinţa acésta este inapelabilă. Sufletul lui va pribegi vecinic prin pustietatea nopţii, urmărit de urletele diavolice ale hienelor şi încunjurat de duhurile rele. Taihbin se tîrî istovit în cimiter şi se culcă în mormîntul sĕu.

„*Allah Iharkilik!* Dumneḑeu sĕ te ardă! De ce n'ai băgat de sémă la cântatul cocoşilor?“ îi ḑise vecinul. „Ce uşurinţă! Sĕ suferi tu acum mii de ani!“

Croitorul dĕdu din umeri.

„Am cârpit căftănaşul băieţelului“, rĕspunse el, „şi n'am băgat de sémă cum trece timpul. Caftanul însĕ e ca nou. Ce bucurie va avé drăguţul, când se va scula diminéţă!“

Oniţă.

Publicare de concurs.

La şcóla industrială orăşenescă (şcólă preparativă) a devenit în vacanţă postul de învĕţător pentru limba română cu 4 óre pe sĕptămână şi cu un onorariu anual de câte 100 coróne pentru fiecare óră.

Se deschide deci concurs de nou pentru ocuparea acestui post.

Recursele instruate după formele prescrise sunt a se presenta la subscrisul preşedinte al comisiunei pentru şcóla industrială orăşenéscă (in localitatea magistratului. Strada Porţii Nr. 63, etajul II.) până Vinerĭ în **25 Novembrie** a. c. 12 óre a. m.

Brassó, in 9 Novembrie 1904.

Iosif Litsken,
senator magistratual.

PUBLICAŢIUNE.

Prin acésta se aduce la cunoscinţă publică, cum-că móra proprietarilor de móră din Tohanul vechiŭ constătătóre din trei pietri, dintre care una instruată şi pentru faină fină, construită după un sistem nou cu transmisiunĭ, se dă în arândă prin licitaţiune publică pe 3 anĭ decursivĭ, începĕnd din 1 Ianuarie 1905 până în finea lui Decemvrie 1907, preţul arândei în bucate după cum se adună la móră

Diua de licitaţiune este fixată pe 15 Decemvrie st. n. a. c. la 11 óre a. m.

Doritorii de a lua în arândă au de a pune un vadiu de 120 coróne séu în hârtii de valóre.

Condiţiunile de arândare se pot vedea în fie-care di în casa morii precum şi la primăria comunală.

Tohanul vechiŭ, 8-a Noemvrie 1904.

Biroul morii.
N. Grozea.

1—1.,1553

PUBLICAŢIUNE.

referitóre la plătirea restanţelor de dare

Se aduce la cunoscinţă publică cum-că direcţiunea financiară reg. ung. prin nr. 37167—904 **a ordonat transferarea şi vîndarea prin licitaţie a pemnelor (zălógelor) de dare.**

Decĭ sunt provocaţĭ aceia, carĭ sunt în restanţă cu dare, că în interesul lor sĕ plătéscă restanţa dării inclusive quartalul al III al anului 1904 până în 15 Novembre a. c. căcĭ la din contră obiectele de pemn se vor cassa fără considerare şi se vor vinde publice.

Braşov, in 2 Noemvrie 1904.

3—3 *Perceptoratul orăşenesc.*